

naar Skatten beregnes derefter, vil den give Dyrkeren et lille Plus forud for det, man havde, før man fik Toldforhøjelsen, et Plus af 22 Kr. pr. Td. Land. Avler han 600 kg, vil den give ham et Minus af 18 Kr. pr. Td. Land. Avler han derimod 1,000 kg, vil hans Fordel af Toldloven være 62 Kr. pr. Td. Land efter Forslaget. Tænker man sig en Avl, som den Mand, jeg nævned, et enkelt Aar er naaet til, af 1,460 kg pr. Td. Land, vil Toldforhøjelsen give en Gevinst efter det nuværende Forslag paa 154 Kr. pr. Td. Land. Det fremgaar af disse Tal, at Arealbeskatningen i den Henseende er meget uheldig, og at man ikke ved denne er i Stand til at beskatte Produkterne fra de forskellige Dyrkere ligeligt. Den, der kun avler lidt, vil komme til at betale en forholdsvis høj Skat eller kun have en meget ringe Fordel eller maaske Tab ved Loven, medens derimod den, der har en stor Avl, vil have en betydelig Fordel derved. Det er den Grund, hvorfor Arealbeskatningen maa betragtes som meget uheldig, men der er tillige en anden Omstændighed, der bevirker, at det maa anses som i høj Grad ønskeligt at komme bort fra den og komme over til at beskatte det Produkt, der virkelig avles, nemlig den, at naar man anvender Arealbeskatningen, er man ikke i Stand til at komme Forholdene saa nær, at man kan stille Dyrkerne tilnærmelsesvis i samme Forhold til Toldloven, som de stod til den før 1908. Det har jo imidlertid været Hensigten at gøre det, det var ikke Meningen i 1908 at skabe en stærk Beskyttelse for Tobaksdyrkingen, og det er heller ikke Rigsdagens Mening at gøre det nu. I Udvalget har der været aldeles overvejende Stemning for, om det kunde lade sig gøre at stille Dyrkerne paa samme Standpunkt, som de stod til Loven før 1908, thi da vilde de ikke have noget at beklage sig over, og man vil ikke risikere, at de gøre en Del mere eller mindre mislykkede Forsøg paa at udvide Dyrkingen. Disse Grunde have bevirket, at Udvalget har søgt, om det ikke var muligt at faa indført en Beskatning for Produktet i Stedet for den foreslaaede Beskatning efter Arealet; man har i det Øjemed haft et Samraad med den højtærede Finansminister, og denne erkendte, at denne

Beskatning ikke var saa fuldkommen, som den burde være, og han havde i og for sig ikke noget imod at gaa til en Produktbeskatning. Han mente imidlertid, at en saadan Beskatning vilde medføre ret betydelige Kontrolbestemmelser, og dem maatte man give Administrationen bedre Tid til at overveje. Han troede ikke, at man behøvede at gaa saa vidt med saadanne Bestemmelser som i Tyskland, men en hel Del vilde der dog være at foretage, dersom man ikke skulde risikere, at en hel Del af Tobakken gik udenom Kontrollen og derved slap for Skatten. Ministeren mente ikke for Øjeblikket at kunne modtage noget Ændringsforslag i den omtalte Retning, derimod kunde han modtage et Forslag, der gaar ud paa, at Loven inden 1. Januar 1913 skal forelægges til Revision, og denne Revisionsbestemmelse skal gaa ud paa, at man gaar over fra Arealbeskatning til Udbyttebeskatning. Et Ændringsforslag i den Retning har Udvalget derfor stillet, og det væsentligste Formaal dermed er jo dette at gøre Tobaksdyrkerne opmærksom paa, at hvis nogen af dem efter Loven, som den nu kommer til at foreligge, vilde have en ikke ringe Fordel i Sammenligning med, hvad de havde før Toldloven, saa er det en Tilstand, som han ikke vil kunne gøre Regning paa vil være, og det vil derfor ikke være tilraadeligt at foretage store Forarbejder eller Forberedelser til Udvidelse af Dyrkning. Der vil meget snarere være Sandsynlighed for, at der, naar denne Revision af Loven finder Sted, vil være Stemning for, at Skatten sættes højere, saaledes at deres Stilling vil blive væsentlig, som den var før Toldloven.

Udvalget har derefter tilladt sig at foreslaa en anden lille Ændring. Der forlanges jo i Forslaget, at Dyrkerne inden Udgangen af Juni Maaned skulle anmelde deres Areal til Opmaaling; men det er blevet høvedet fra Middelfartegnen, at man meget hyppigt ved Udgangen af Juni Maaned ikke vil være i Stand til at afgøre, om det virkelig kan betale sig at betale Skat af den Tobak, der er Udsigt til at avle. De plante ret sent, og Vejrtiliget kan godt være af den Beskaffenhed, at man ved Udgangen af Juni ikke kan se, hvad det bliver til. Vi have derfor